

tigt erindrede Meddelelser. I en Efterkrift til Bogen har han ogsaa erklæret, at han har taget feil, da det nemlig var ligefrem umuligt, at en saadan Sigttelse kunde rettes mod mig; thi da Dømmen overgik ham i Aaret 1799, var jeg ikke endnu Medlem af Hof- og Stadsretten, hvilket jeg først blev 1½ Aar senere. Naar jeg siden desuagtet har taget til Gjensmæle, saa var det ikke, fordi den Historie indeholdt Noget, som jeg behøvede at tage mig af, men den var forbunden med høist nærgaaende og aldeles uforskyldte Beskyldninger mod en af Landets ædlest og meest fortjente Mand og med Skumlerier over Embedsmand, til hvilke jeg havde havt den Ære at staae i collegialt Forhold; thi det blev sagt, at, dersom det ikke var passeret med mig, saa var det passeret med nogen Anden, men som jeg med Visshed veed aldrig har været Tilfældet.

Jeg troer ogsaa, at den ærede Rigsdagsmand er ligesaa ueheldig med det Exempel, han anførte fra Sverrig; thi det var vist ikke nogen grundet Mening, at Bergelius havde taget Deel i den Jurydom, der var overgaaet Crusenstolpe, og jeg troer heller ikke, at han nogensinde har ønsket, at det skulde være skult. Han er heller ikke gaaet i Graven med nogen Mistanke for, at hans Stemme var kjøbt; der kan vel være Noget, som ikke billigede denne Dom, og som maastee meente, at han havde handlet i en altfor conservativ Retning, og at han var for hengiven mod den Konge, som Crusenstolpe havde søgt at sværte, men jeg troer aldeles ikke, at det har svækket hans Agtelse hos Folket. Han gik i sin Grav hædret og agtet, saaledes som Tilfældet har været med saamange andre Mænd, mod hvem en saadan Folke demonstration er foregaaet; de ere gaaede i Graven med den meest almindelige Anerkjendelse af deres Retfærd og af deres Fortjenester. I Genhold til det af mig saaledes Anførte, vil jeg stemme for det af Udvalgets Minoritet stillede Forslag.

Formanden: Saaledes er altsaa Forslaget taget tilbage.

Orsted: Ja!

Formanden: Jeg veed ikke, om Noget vil optage nysnævnte Forslag, som findes paa Afstemningslisten under Nr. 3? (Opbold). Da Ingen erklærer sig for at optage det, er det saaledes bortfaldet.

Madvig: Jeg skal med meget saa Ord berigtige den, som det synes mig, besynderlige Misforstaaelse, hvori den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning) gjorde sig skyldig i det Foredrag, hvormed han aabnede denne Forhandling. Han antydede, at jeg i det foregaaende Møde skulde have fremtrukket Hensynet til den Mand, der ved Valg af den forenede Rigsdag kunde blive sat i en saare indflydelsesrig Stilling, som et Hovedargument for at bibeholde Kugleaffstemningen. Det er imidlertid langtfra, at det er mig, som har fremtrukket dette Hensyn til en Ærsonfølger eller Rigsforstander; det var den ærede Rigsdagsmand selv, der sagde, at man burde affasse Kugleaffstemningen, for ikke at udsætte den Mand, paa hvem et saadant Valg faldt, for senere at beskylde for Partifkthed mod dem, som have modarbejdet hans Valg, og det var kun med Hensyn til dette, som det forekom mig, aldeles falske Argument, at jeg anførte: at, vilde man betragte Sagen fra den Valgtes Standpunkt, maatte man holde paa Kugleaffstemningen for at gjøre ham upartifk, og det er Noget, som jeg endnu holder paa; men jeg anførte det aldeles ikke som noget afgjørende Beviis i Sagen, idet jeg tvertimod antydede, at jeg var tilbøielig til at gaae ind paa en heel anden Fremgangsmaade ved Valg i Genhold til Grundloven. Jeg troer derfor, at man aldeles bør ubelufte dette Hensyn, hvis man vil forkaste Kugleaffstemningen; thi hiint Hensyn taler for Kugleaffstemningen.